

ԴՈՒ ՎԱՂ ՅՈԳՆԵՑԻՐ...

Դու վաղ յողնեցիր, ով սիրոյ ընկեր,
ինձ հետ տանջուելու, ինձ հետ անցնելու
իմ փրշոտ ուղին—և քաջ, անվեհեր,
Մի յամառ կըռով խաչըս կըրելու:

Դու վաղ յողնեցիր... Եւ ահա այսօր
Պարտուած ամբոխի չարաթոյն լեզուից,
Աւաղ, դու, որպէս վախուկ մի զինուոր,
Փախչում ես արդէն կէս-ճանապարհից...

Փախչում ես, թողնում ինձ դարձեալ մենակ.
Է՛հ, Տէրը քեզ հետ... Իմ տըխուր ճամբէն
Ես մենակ կ'անցնեմ, ծանրը խաչի տակ—
Տանջանքի խաչին սովոր եմ արդէն....

Ա.Լ. ԾԱՏՈՒՐԵԱՆ
